

Duminică, 17 Mai, 2026
Sf. Ap. Andronic și soția sa, Iunia
Sf. Cuv. Nectarie și Teofan
Duminica a VI-a după Paști

Psalmul 11

7 Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

lipsit cel cuvios,¹ că s'au împușinat adevărurile de la fiii oamenilor.

Psalmul 11

1 Mântuiește-mă, Doamne, că a

¹Înțelesul versetului: De vreme ce în lume nu mai sunt oameni pe care să te poți rezema, mântuirea (scăparea) nu poate veni decât de la Domnul.

Faptele Apostolilor 16

16 Și a fost că'n timp ce ne duceam la rugăciune, ne-a întâmpinat o slujnică tânără care avea duh pitonicesc² și care le aducea stăpânilor ei mult câștig prin ghicit.

17 Aceasta, ținându-se după Pavel și după noi, striga, zicând: „Acești oameni sunt robi ai Dumnezeului-Celui-Preaînalt, care vă vestesc vouă calea mântuirii...”

18 Și pe aceasta a făcut-o timp de multe zile. Iar Pavel, supărându-se, s'a întors și i-a zis duhului: „În numele lui Iisus Hristos îți poruncesc să ieși din ea!” Și chiar în ceasul acela a ieșit.

19 Și stăpânii ei, văzând că li s'a dus nădejdea câștigului, au pus mâna pe Pavel și pe Sila și i-au târât în piață înaintea dregătorilor.

20 Și ducându-i la judecători, au zis: „Acești oameni, care sunt iudei, ne tulbură cetatea

21 și vestesc obiceiuri pe care nouă, romani fiind, nu ne este îngăduit să le primim și nici să le facem”³.

² = Facultatea de a ghici. „Duh pitonicesc”, de la șarpele Python și preoteasa-prezicătoare Pythia din oracolul de la Delfi, patronat de Apollo.

³ Evreii erau liberi să-și practice propria lor religie, dar nu aveau voie să-i convertească pe Romani. Evident, acuzatorii nu fac nici o deosebire între Iudei

22 și împotriva lor s'a ridicat și mulțimea. Și judecătorii, rupându-le hainele, au poruncit să-i bată cu vergi.

23 Și după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în temniță, poruncindu-i temnicerului să-i păzească cu grijă.

24 Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a vârat în temnița cea mai dinlăuntru și le-a strâns picioarele'n butuci.

25 Dar spre miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și-I cântau laude lui Dumnezeu; iar cei înlănțuiți îi ascultau.

26 Și deodată s'a făcut cutremur mare, încât temelile temniței s'au zguduit și îndată toate ușile s'au deschis și legăturile tuturor s'au dezlegat.

27 Și când s'a deșteptat temnicerul și a văzut ușile temniței deschise, și-a scos sabia și voia să se omoare, crezând că cei legați au fugit.

28 Dar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: „Să nu-ți faci nici un rău, că toți suntem aici!”

29 Iar acela a cerut lumină și s'a repezit înlăuntru și, tremurând, a căzut în fața lui Pavel și a lui Sila;

30 și, scoțându-i afară, le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac eu ca _____ și creștini.

să mă mântuiesc?”

31 Iar ei au zis: „Crede în Domnul Iisus și te vei mântui, tu și casa ta”.

32 Și i-au grăit cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

33 Și luându-i într’acel ceas al nopții, le-a spălat rănilor și s’a botezat îndată, el și toți ai lui.

34 Apoi i-a dus în casă și a pus masa și s’a veselit cu toată casa, pentru aceea că au crezut în Dumnezeu.

Ioan 9

1 Și’n timp ce trecea, Iisus a văzut un om orb din naștere.

2 Și ucenicii Săi L-au întrebat, zicând: „Învățătorule, cine a păcătuțit, el, sau părinții lui, de s’a născut orb?”

3 Iisus a răspuns: „Nici el n’a păcătuțit, nici părinții lui, ci pentru ca’ntru el să se arate lucrurile lui Dumnezeu.

4 Lucrurile Celui ce M’a trimis trebuie ca Eu să le fac până este ziuă; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.

5 Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!”

6 Aceasta zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului.

7 Și i-a zis: „Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului” – care se tâlcuiește: trimis –. Deci s’a dus și s’a spălat și a venit văzând.

8 Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?...”.

9 Unii ziceau: „El este”. Alții ziceau: „Nu, ci seamănă cu el”. Dar el zicea: „Eu sunt”.

10 Deci îi ziceau: „Cum ți s’au deschis ochii?”

11 Acela a răspuns: „Omul care se numește Iisus a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci ducându-mă și spălându-mă, mi-am dobândit vederea”.

12 Și i-au zis: „Unde este acela?” El a zis: „Nu știu”.

13 Atunci l-au dus la farisei, pe cel ce oarecând fusese orb.

14 Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.

15 Deci din nou îl întreba acum și fariseii, cum și-a dobândit vederea. Iar el le-a zis: „Tină a pus pe ochii mei și m’am spălat și văd”.

16 Deci ziceau unii dintre farisei: „Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta”. Iar alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de mi-

nuni?...”. Și dezbinare era între ei.

17 Atunci i-au zis din nou orbului: „Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii?” Iar el a zis: „E profet”.

18 Dar Iudeii n’au crezut despre el că era orb și și-a dobândit vederea până ce n’au chemat pe părinții celui care-și dobândise vederea.

19 Și i-au întrebat, zicând: „Acesta este fiul vostru despre care ziceți că s’a născut orb? Ei bine, cum de vede acum?”

20 Răspunzând atunci părinții lui, au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și că s’a născut orb;

21 dar cum de vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii, nu știm; întrebați-l pe el; e în vârstă, el despre sine va vorbi”.

22 Pe acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de Iudei. Fiindcă Iudeii se înțeleseseră că dacă cineva Îl va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinții lui: „E în vârstă, întrebați-l pe el”.

24 Deci l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu⁴. Noi știm că omul acesta este păcătos”.

⁴ Expresie biblică prin care cineva era conjurat să spună adevărul în numele lui Dumnezeu.

25 A răspuns deci acela: „Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că am fost orb și acum văd”.

26 Deci i-au zis: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”

27 Le-a răspuns: „Acum v’am spus și n’ați auzit? De ce vreți să mă mai auziți o dată? Nu cumva vreți și voi să vă faceți ucenici ai Lui?”

28 Și l-au ocărât și i-au zis: „Tù ești ucenic al aceluia, dar noi suntem ucenici ai lui Moise.

29 Noi știm că Dumnezeu lui Moise i-a vorbit, dar pe acesta nu-l știm de unde este”.

30 A răspuns omul și le-a zis: „În aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este, și El mi-a deschis ochii.

31 Noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; ci de este cineva cinstitor de Dumnezeu și-I face voia, pe acesta îl ascultă.

32 Din veac nu s’a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33 De n’ar fi Acesta de la Dumnezeu, n’ar putea să facă nimic”.

34 Au răspuns și i-au zis: „Pe de-a’ntregul în păcate te-ai născut, și tu ne înveți pe noi?...”. Și l-au dat afară.

35 Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsindu-l, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”

36 El a răspuns, zicând: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”

37 Și a zis Iisus: „L-ai și văzut! și Cel ce vorbește cu tine, Acela este”.

38 Iar el a zis: „Cred, Doamne!” Și I s'a închinat.

Tâlcuire

Se confruntă simplitatea credinței cu necredința vicelană. Credința, venind la orbul ce își recăpătase vederea, i-a luminat și ochii minții, iar el vede limpede adevărul. Priviți cât de logic este la el totul. Îl întreabă: „Tu ce zici despre El, că ți-a deschis ochii?”. „Prooroc este”, a răspuns el, adică trimis al lui Dumnezeu, îmbrăcat cu puterea facerii de minuni. Corectitudinea concluziei este de netăgăduit! Dar cărturarii „culti” nu vor să vadă acest lucru și caută să evite consecințele lui; dar întrucât nu reușesc, se întorc către simplitatea necărturărească îndemnând-o astfel: „Dă slavă lui Dumnezeu; noi știm că Omul Acesta este păcătos”. Simplitatea credinței nu poate să facă legătura între păcătoșenie și săvârșirea de minuni,

spunând asta pe față: „Dacă este păcătos, nu știu; un lucru știu: că eram orb, iar acum văd”. Ce se mai poate spune împotriva unui asemenea raționament? Dar logica necredincioșilor e încăpățânată și, în pofida evidenței, nu se rușinează să susțină că nu știe de unde este Cel ce a deschis ochii orbului. „Tocmai în aceasta stă minunea”, le spune logica sănătoasă a credinței, „că voi nu știți de unde este, iar El mi-a deschis ochii; și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere. De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu, n-ar putea să facă nimic.” S-ar părea că oricine ar fi trebuit să se plece în fața puterii acestei concluzii: însă cărturăria învățaților nu poate suferi logica sănătoasă a credinței, așa că a dat-o afară... Mergi acum de dovedește adevărul oamenilor a căror minte s-a stricat din pricina încăpățânării în necredință. Necredincioșii din toate timpurile sunt oameni din același aluat.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.